

JULIETTA,

dcera Musolinova

Poutavý román z našich dnů. Napsal J. Sokolovský

"Promluvíme několik pravdivých slov," pravil, "dopouštím se na Juliettě neodpuštělného zločinu, protože jsme zkrátka hloupými chlapy. A hloupost, jak známo, jest nejtěžším a nejhorším zločinem a nejhorší kletbou lidstva všech věků.

Cumine zde s rukama v klín za loženými, vzdycháme a raditi a pomocí neumíme. Mořme ubohou dívku hladem a dryáky, podle nějakých starých receptů babských zhotovenými, jakobychem byli někte na Sahaře nebo na severní pól ně.

A přece uznáváme všichni, že se Julietta neobejde bez pomoci lékařské. Proč jsme již dávno nezavolali muže vědy, odborníka? Nemáme peněz, či co? Čeho se bojíme? Prozaření? Stihání?

Co na nás záleží? Dábel nás vezmí všecy — zdedněmež v šatlavách nebo na hnojích, neboť nemáme lepší ceny, ale zachraňme tu, která jest drahocena nejen nám, ale i jiným.

Bez ní jsme nicotným vrakem, kdežto ona se bez nás obejde. Nebude-li nás, budou jiní. Takových oslů, jakými jsme my, získá Julietta tisíce, ale kde bychom vzali my druhou Juliettu?

Nechápu, proč jsme již dávno nezavolali lékaře! Nechápu, proč jsme ho nezaopatřili již v Neapolu anebo tady v Reggii. Ztratili jsme zkrátka hlavu a dokázali svou neschopnost. Proč? Ze strachu, z hloupé nemožné bázně.

Nikdo z nás nemá kusa mužné energie, jsme hloupými otroky, vlastně jen špalky nebo topory, k nimž třeba cizí ruky, aby z nich byl užitek. Co tedy záleží na nás? Pobudem — nebudem, ale Juliettu nutno zachovati pro nás i naše nástupce.

Styd' me se, styd' me se až na kost! Tolik chlapů pohromadě a všichni chodí jako bludné ovečky okolo lůžka těžce nemocné dívky, která zasluhuje býtí královnou a které nejsme hodni zavazovatí řemenky stěvieč.

Všimne hlavy, vzdycháme a necháme ji zmirati. Zasluhuje výprask, docela klukovský výprask a navrhují, abychom si ho navzájem uštědřili měrou vrchovatou — ale nejdřív se postarejme Juliettě o řádného lékaře za každou cenu i za cenu životů nás všech sáhem! Domluvil jsem! Chei slyšeti po svém zřástu moudrost někocho z vás."

"Prátelé!" pravil Timbal skoro plačtivě, "příznem si zcela upřímně, že jsme hlupáky! Nejlhou pějšmu z nás mohlo tohleto napadnouti již stokrát!"

"A já jsem nejlhoupější," ozval se náhle zrzavý Kryšpín, "protože znám lékaře, který by se nám hodil. Přiznávám se, že jsem mezi hloupými nejlhoupějším mezem."

"Mluv, Kryšpíne, rychle, dokud ti mozek nezamrzne!" volali na něho.

"Ano! Mohl jsem již dávno lékaře zjednat. Dokud jsem sloužil v Notabella padoušskému Gabelovi, který byl často sužován pakostnicí, protože chlastá jako velbloud, běhal jsem do Reggia pro lékaře chudých — Gabelou mu nikdy za cestu a léky nezapltil, protože — — —"

"Proč jsi to neřekl hned?" zlobil se Pietro.

"Proč jste si nevzpomněli dřív?" opáčil Kryšpín.

"Nevytrhujte ho!" velel Timbal.

"Bylo sice lékařů bližších dost, ale nikdo nechtěl k lakomeci, protože věděl, že by groše neviděl. Ale "chudý doktor" přišel vždy."

"A jak se zove?"

"Jak? Emilio Valeni. Jak by se měl jinak jmenovati? To se rozumí samo."

"Hlupáku!"

"Ano! Jsem hlupák — a chytřejší neporadil."

"Také pravda!"

"Znám jeho příbytek," pokračoval Kryšpín, "jest dosud mlád a zasluhoval by, aby se mu lépe dařilo. Ale on, chudák, nevydělá ani tolik, aby se řádně najedl. Nikdo mu neplatí."

Dívám se, že již dávno se vším nepraštil a nešel rybařit. Tolik let studovat a pak dělat zadarmo! A kolika již pomohl, kteří byli jednou nouhou v rakvi? A kdyby se byl za to aspoň někdy pořádně najedl!"

"Nuže! Jist bychom mu dali," namítnul ohnivý mnich.

"Starý Gabelou byl takovým lakotou, že mu nedal ani řízek slavniny. Rosa mu obyčejně podstrčila sama, aby tatík nevěděl, kus masa a chleba na cestu."

"Navrhují konec debaty!" pravil Pietro.

"Ještě něco!" ozval se Timbal, "pro tohoto Emilia Valeniho si dojdeme a přivedem ho po dobrém či po zlém. Zůstane u nás, dokud se Julietta nezdraví a zaplatíme mu řádně. Peněz máme, chvála bohu, dost."

"A jidla také," pravil Kryšpín.

"V nejhorším případě má je starý Gabelou," podotknul Petruccio.

Všem se ulevilo, všem spadla tíha se srdce. Jak do jeskyně lékařů přivedou, rázem vědělí všichni, A bušili se ještě několikrát do hlav, že jim tak snadná věc neupadla dříve.

Ještě téhož dne vykonali všechny přípravy k dopravě lékaře do jeskyně.

Kapitola 64.
Hrdá osamocenost.

Doktor veškerého lékařství, gradovaný občan akademický, lékař chudých v Reggii, seděl v muzeu zařízeném světnice před-městského domku a večeřel.

Jeho večeři byl kukuřičný chléb, kozi sýr a pramenitá voda — zajisté skrovný listek jídelní pro muže vážné vědy. Ale nestěžoval si, protože se tomu nikdy nenaučil.

Byl asi dvacet osm let stár a žil odjakživa skromně, vše je oddán jen své vědě, pro kterou zapomínal na všechno ostatní svět. A byl přece synem zámožného římského kupce, u něhož nebyla nouze domovem.

Poněvadž byl synem jediným, domníval se celý svět, že mladý Emilio Valeni dobně si někdy skvělé existence, Osvědoval nadání a byl v klášterní škole, kam ho otec poslal, nejlepšíším žákem.

Abbé, který školu řídil, nemohl ho dosti vynachváliti. Bylo rozhodnuto tudíž, že bude dán na studium.

Osvědčil se stejně jako dříve i na školách latinských, kde byl světlým vzorem druhým žákům. Učitelové ho vyznamenávali a mladý Emilio absolvoval posléz gymnasium s prospěchem výtečným.

Do té doby dařilo se mu — pak ho stihla nehoda.

Emilio vrátil se ze škol pod otcovskou střechu s výtečným vysvědčením. V příbytku jeho rodičů našel starého abbého, který mu gratuloval a pak byl na počest jeho příchodu skvělý oběd. A po obědě promluvil otec:

"A nyní, synu milý, nastává okamžik vážný. Jest třeba rozhodnouti o tvé budoucnosti."

"Jest již rozhodnuto," pravil Emilio vážně.

"Ano. Náš důstojný přítel, abbé, doprovodí tě zítra do semináře, abys se oddal studium bohoslovce. Toť přání tvého otce a tvé matky."

"Odpusť, otče!" pravil Emilio horlivě. "Jakživ jsem nepomyšlel na boshosloví. Chei studovati medicínu, ku které mám chuť i schopnosti a nikdy nebylo na studiih mým přáním věnovati se něčemu jinému. Považují vědu lékařskou za nejnádhernejší povolání a proto chei býtí lékařem a doufám též, že budu."

"Vždyť jsi přece pilně navštěvoval chrámy," namítal otec.

"Právě proto!"

"Zpovídal jsi se."

"Právě proto."

"Přijímal's tělo Páně."

"Právě proto."

"Jak tomu rozumět? Jak můžeš býtí vůči církvi tak nevděčný?"

"Osvědím v tom nevděku. Chodí sta a sta lidí do chrámů a nejsou kněžní. Navštěvoval jsem chrámy a abych nepohoršoval matku a tebe, ale nemyslel jsem nikdy na to, že bych mohl v rouše kněžském vstupovati na kazatelnu nebo před oltář. Mohl bych předněti velmi mnoho důvodů, proč nehodlám býtí knězem, nechei však hádek a nechei též urážeti či znepokojovati přesvědčení pana 'abbého."

"Neurazíš mne, aniž mne znepokojíš," namítnul abbé, silně v tváři zrudlý, "nanejvyšš bys urážel církev samu a svaté náboženství. Odporem svým již nyní urážíš nebo i boha, urážíš víru, v níž jsi byl pravověrnými rodiči svým vychováván."

Emilio byl jmenován gradovaným doktorem, tedy duševním šlechticem a pravým bojovníkem vědy, průkopníkem lepší budoucnosti lidstva.

Poznal ovšem záhy mladý lékař, jak málo znamená v životě, dosáhne-li se doktorátu. Neznemena to vlastně nic jiného, než další boj o existenci.

(Pokračování.)

NA PRODEJ!
Prodám jeden neb dva residení loty které jsou velmi krásné. Nalézají se jeden blok od českého kostela, kolem vede cementový chodník, telefon a elektrické osvětlení. Východní "front".
Jos. F. Záček, majitel, Howells.

Poctivý dopis od poctivého muže.
Enos Halbert, Paoli, Ind., píše: "Uhnal jsem si velký kašel tohoto podzimu a kašlal jsem nepřetržitě. Sotva jsem mohl spát v noci. Zkusil jsem několik různých léků ačkoliv vše bylo bezvýsledně. Obstaral jsem si Foley's Honey and Tar a již první láhev mi ulevila a za krátko zbaven jsem byl kašle. Odporučuji jej vřele proti kašli." (m)
E. H. Koza.

Pokyn pro letité. Kdyby bylo lze přimět lidi přes šedesát roků staré aby šli do postele, a když se nastudí, a zůstali tam den neb dva, uzdravili by se mnohem rychleji, zvláště kdyby při tom použili Chamberlain's Cough Remedy. Pak také by bylo méně nebezpečí že budou následovat jiné vážné nemoci. (f)

Brzy se zbavil nastuzení. Všichni chválí Chamberlain's Cough Remedy, když toho léku použili. Pí. Geo. Lewisova z Pittsfieldu, N. Y., má toto k poznamenání: "Minulé zimy můj malý chlapec, pětiletý, byl nemocen nastuzením po tři týdny. Léčil jsem jej a užil jsem různých léků, ale nic mu nepomáhalo, až jsem počal užívat Chamberlain's Cough Remedy. Pak se počal lépe rychle a v několika dnech se zbavil nastuzení."

Při nastuzení
natte se důkladně krk, prsa a chodidla
dra. Richter-er
PAIN-EXPELLEREM
Účinkuje ihned, bo' estati ustanou a miz.
Jen pravý s registrovanou známkou "Kotvou"
25c. a 50c. láhev, ve všech lékárnách anebo přímo od
F. A. D. RICHTER & CO.
74-80 Washington Street, New York, N. Y.

Vojt. Svoboda
— majitel uměleckého —
pomníkoveho
..závodu..
v CLARKSON, - NEBR
Mám ten největší sklad pomníků na ruce západně od Omahy. — Proč byste platili od 20 do 25 procent komišn, když můžete koupiti přímo od vyrábitele.

PALDA'S CIGAR CLIPPING
kuřlavý tabák,
nejlepší toho druhu. — Na prodej je ve všech českých a i jiných obchodech po Nebrasce, Jižní Dakotě, Iowě a též i v jiných státech. — ZKUSTE JEJ! — Vyráběn jest českou firmou Těz vyrábíme všeho druhu doutníky.
GREAT CENTRAL TOBACCO WORKS,
Jos. Buriánek, majitel. Nad 219-221-223 3rd Ave West
CEDAR RAPIDS, - IOWA.

PIANA
a
Samohrací piana.
Přijďte do mého obchodu! Přijďte nyní! Ušetříme vám od \$50 do \$100 na koupi pě piana. Dovolte nám to dokázati.

FRANK HAMPL
Howells, Nebraska